

strată în literatura de specialitate¹; nu merită, de aceea, să insistăm asupra problemei.

Printre numeroasele inovații, comparativ cu lucrările similare din trecut, figurează și expunerea, fără îndoială binevenită, a formării numelor de persoane în rusă (p. 270—274). S-au strecurat însă, în tratarea chestiunii, o seamă de inexactități, pe care ne permitem să le semnalăm mai jos.

Se afirmă, de pildă, că există o seamă de prenume „... de la care nu se formează hipocoristice (forme reduse): *Andrej, Zachar, Igor', Il'ja, Iosif, Kira, Natal'ja, Nikita, Oleg, Julij*“ (p. 270—271). De fapt, afirmația este valabilă numai pentru două prenume: *Zachar* și *Kira*. De la toate celelalte antroponime din această listă se formează hipocoristice: *Andrja* (de la *Andrej*), *Gorja* și *Gora* (de la *Igor'*), *Îlja* (de la *Il'ja*), *Iosja* (de la *Iosif*), *Nata, Nalja, Talja* (de la *Natalija*), *Nika, Kita* (de la *Nikita*), *Lega* (de la *Oleg*)². Ce-i drept, în unele cazuri intervine un „adaos“ (morfemul *-a*), dar același fenomen se remarcă și la unele forme reduse examinate de autori (de ex. *Borja* < *Boris*, p. 270).

Caracterul „depreciativ-jignitor“ al formelor *Maška, Saška, Stěpka* etc. (p. 271) este, desigur, o exagerare (remarcă pe care o face și A.A. Leont'ev³). Folosite ca forme de adresare de către oameni de aceeași vîrstă, mai ales de exponenții generației de azi, prenumele formate cu sufixul *-k-* au, în limba literară actuală, o valoare stilistică neutră (sînt familiare cînd un vîrstnic le folosește pentru a se adresa unuia mai tînăr și, în sfîrșit, depreciative în cazul invers)⁴. Sînt semnificative în acest sens denumirile unor spectacole din zilele noastre ca: „Drug moj Kol'ka“, „Miška, Seręga i ja“, „Alěška“, „Verka i alye parusa“⁵, în care asemenea forme sînt, fără nici o îndoială, neutre.

N-ar fi inutil să se menționeze că, în afara sufixelor amintite în lucrare (la p. 273), la formarea patronimelor rusești mai contribuie și *-yč* (*Silyč* < *Sila*, *Minyč* < *Mina*), respectiv *-ična* (*Silična*, *Minična* etc.). De asemenea, printre numele de familie (p. 273) trebuie amintite și formațiile în *-yn* (*Kunicyn*), *-skoj* (*Dubovskoj*) și *-ckoj* (*Trubeckoj*)⁶.

Pentru o lucrare editată cu litere rusești într-o țară care se folosește curent de un alt alfabet, cele cîteva inadvertențe și scăpări⁷, de altfel destul

¹ Vezi, de ex.: A. V. Isačenko, *Grammatičeskij stroj russkogo jazyka v sopostavlenii s slovackim. Morfologija. Čast' pervaja*, Bratislava, 1954, pp. 360—362; Idem, *O vzniknovenii i razvitiu „kategorii sostojanija“ v slavjanskich jazykach*, VJa, 1965, 5, pp. 48—65; René l'Hermitte, *De la „catégorie d'état“ en russe*, RES, Tome XL, Paris, 1964, pp. 138—142.

² Vezi N. A. Petrovskij, *Slovar' russkich ličnyh imen*, Moscova, 1966 (s.v. *Andrej, Igor'* etc.).

³ În recenzia din *Russkij jazyk za rubežom*, 1969, 3, p. 119.

⁴ Vezi, de ex., S. I. Zinin, *Nužny raznye imena*, în „Russkaja reč“, 1969, 2, p. 90; cf. și A. A. Dement'ev, *Maksimko, Timoška i drugie*, ibidem, p. 91 și urm., unde se arată că în graiuri asemenea formații au întotdeauna valoare neutră.

⁵ E. A. Akulova-Bogorodskaja, *Kak vas zovut?*, în „Russkaja reč“, 1968, 5, p. 34.

⁶ Pt. aceste finale (invariante și variante) vezi: Victor Vascenco, *O morfejnoj strukture russkich familij*, în „Romanoslavica“, XVI (1968), p. 160.

⁷ De ex.: (*ob*) *Ivanovn*, p. 273, pentru (*ob*) *Ivanovne*; *neprimer*, p. 29, pentru *naprimer*; *predloženiya, kotorye nel'zja sčitat' jadernym*, p. 524, pentru... *jadernym*.